

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 493/2017
25.01.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Драгана Скока и Бранка Станића, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући о захтеву Удружења грађана "АА" из ..., улица ..., кога заступа пуномоћник Ђура Мади, адвокат из ..., улица ..., поштански фах ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 1 У 16855/16 од 20.09.2017. године, уз учешће противне странке Владе Републике Србије, Генералног секретаријата, у предмету приступа информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа одржаној дана 25.01.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев подносиоца за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Ставом првим диспозитива побијане пресуде одбијена је тужба подносиоца захтева поднета против решења Генералног секретаријата Владе Републике Србије 61 број 07-8551/2016-001 од 28.10.2016. године, којим је одбијен захтев тужиоца заведен под 61 број 07-8551/2016 од 14.09.2016. године, а који се односи на достављање копије закључака Владе Републике Србије 05 број 018-81/2013-1 од 09.01.2013. године, са образложењем и копија свих пратећих докумената, односно списка који су пописани и који чине саставни део конкретног предмета са означеним службеним бројем у коме је донет предметни закључак. Ставом другим диспозитива побијане пресуде одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

У захтеву поднетом, због повреде материјалног права из члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, права на обавештеност зајемченог чланом 51. Устава Републике Србије, права на правично суђење зајемчено чланом 32. Устава Републике Србије, као и одредаба чл. 6. и 10. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода као и повреда правила поступка које су биле од утицаја на решење ствари подносилац наводи да су све тражене информације садржане у једном спису – омоту предмета и конкретизоване су како самим захтевом тражиоца, тако и накнадно прецизираним поднеском тужиоца. Подносилац захтева сматра да одредбама материјалног права тражилац информација уопште није ограничен на само један документ и само једну информацију приликом подношења

захтева у смислу члана 5. и члана 15. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Побижана пресуда је заснована на потврди става Владе Републике Србије да има места примени члана 13. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, а при том судска одлука није заснована на ваљаном и законском образложењу, што указује да је побижана пресуда донета уз повреду права на правично суђење зајемчено из члана 32. Устава Републике Србије јер је образложење нејасно и не садржи одлучне чињенице на којима је заснована одлука из диспозитива. Даље наводи да је тужена имала могућност да бар делимично удовољи захтеву тражиоца тако што би доставила само конкретни закључак Владе Републике Србије, а не и све прилоге који прате закључак и чине саставни део конкретизованог списка предмета. Предлаже да суд захтев уважи и преиначи или укине побижану пресуду. Тражи трошкове поступка по поднетом захтеву у износу од 72.000,00 динара, као и износ таксе на пресуду.

Противна странка, у одговору на захтев наводи да у свему остаје код разлога из образложења оспореног решења и предлаже да суд захтев као неоснован одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побижану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

По оцени Управног суда из образложења побижане пресуде тужени орган је био дужан да приликом одлучивања захтев тужиоца за приступ информацијама од јавног значаја одбаци као неуредан, али да тиме што га је одбио није повредио закон на штету тужиоца, будући да му је признато више права него што му по закону припада. Имајући у виду да је тражилац информације и након поступања по налогу за уређење захтева за слободан приступ информацијама од јавног значаја тражио документ, а не одређену информацију садржану у документу, при чему није поступио по налогу органа за уређење захтева у складу са упутством о допуни, то је орган био дужан да, у складу са одредбом члана 15. став 6. истог закона донесе закључак којим ће захтев одбаци, као неуредан.

Оцењујући законитост побижане пресуде, Врховни касациони суд налази да је иста донета без повреда правила поступка, уз правилну примену материјалног права. Побижаном пресудом оцењена су сва питања и околности који су могли да буду од утицаја на законитост оспореног решења, а образложење побижане одлуке садржи јасне и одређене разлоге којима се суд руководио при оцени законитости оспореног решења, које у свему као правилне и на закону засноване прихвата и овај суд. Ово стога јер захтев странке поднет органу власти за достављање копије закључка Владе Републике Србије са образложењем и копијама свих пратећих докумената који чине саставни део комплетног предмета, без навођења информације од јавног значаја која се у траженом документу налази представља захтев за достављање документа, а не захтев да се учини доступним одређена информација од јавног значаја.

Суд је ценио наводе захтева којима се указује да је побижаном пресудом повређено право на обавештеност као и право на правично суђење зајемчено чланом 32. Устава Републике Србије као и одредбе чл. 6. и 10. Европске конвенције за заштиту

људских права и основних слобода и налази да су исти неосновани, јер су у образложењу побијане пресуде прецизно и јасно наведени разлози за донету одлуку, а тужбени наводи су образложени.

Са изнетих разлога, налазећи да наводи захтева не могу довести до другачије оцене законитости побијане пресуде, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у првом ставу диспозитива ове пресуде.

Врховни касациони суд је, с обзиром на то да је захтев за преиспитивање судске одлуке одбијен, на основу члана 165. став 1. у вези члана 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14), који закон се сходно примењује на питања поступка решавања управних спорова која нису уређена тим законом сагласно одредби члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у другом ставу диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 25.01.2018. године, Узп 493/2017

Записничар
Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа – судија
Мирјана Ивић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић